

mende vare højere oppe end Folketinget i 1897, ja, end den bestaaende Toldlov, men da man saa skulde have en Paaavisning i Enkelthederne, blev det saa forunderligt smaat og magert. Det ærede Medlem lod ganske vist en stor Kolonne marchere op, men det var Tordenskjolds Soldater de fleste af dem, for det var Galanterivaretolden under dens forskellige Forklædninger. Man kan jo staa en hel Time og ramse Varer op, som høre ind under Galanterivaretolden, men derfor bliver det hele ikke saa forskrækkeligt mange Penge tilsammen; principmæssigt er det det samme, nemlig kun et Spørgsmaal om Galanterivaretolden og ikke mere. Nu have vi fra den højtærede Finansminister faaet en Erklæring om, at det kun er ganske særlige Forhold, der ikke staa i nogen Forbindelse med vor indre Toldbehandling, der har bevirket, at denne Forhøjelse foreløbig er foreslaaet, og den højtærede Minister har sagt, at det ligger indenfor Regeringens Hensigter at føre denne Told længere ned, saa det Argument og hele den imponerende Armé, som det ærede Medlem førte frem i Gaar, kan slet ikke føres i Marken. En stor Mængde af de Ting, som det ærede Medlem førte frem, og som skulde tjene til Bevis for, at vi nu vare gaaede højere end i 1897, ja, endog end det bestaaende, bleve jo slet ikke beviste. Der var en pudsig Modsatning mellem det ærede Medlems almindelige Paastande og saa de Beviser, han fremførte derfor. Ved mange af dem nævnte han, som ærede Medlemmer ville erindre, og som det vil fremgaa af Rigsdagstidenden: „altsaa nu er det ført ned til Folketingets Standpunkt i 1897“ eller „til det bestaaende“ osv. Det er i Virkeligheden ogsaa Tilfældet for de allerfleste Punkters Vedkommende. Naar man foretager en Omredaktion — og sikkert en hensigtsmæssigere og bedre Omredaktion — i det hele af den bestaaende Toldtarif, saaledes som sket er gennem Finansministerens Forslag, er det ganske klart, at en saadan ikke kan foretages, uden at der paa visse Steder paa Grund af Omlægninger maa lægges en noget højere Told paa visse Artikler. Men hvis det er Artikler uden synderlig Betydning i det praktiske Liv, og hvis det kontrabanlanceres af mange Gange saa store Nedsættelser paa andre Punkter, saa er dertil intet andet at sige, end at det nødvendigvis maa ske ved en hvilken som helst Toldrevision.

Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) maatte jo lade staa, at vi med

Hensyn til den almindelig benyttede, indførte Frugt ere komne ned til Folketingets Satser fra 1897. Jeg skal her gøre en Parentesbemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som ikke kunde se, hvorfor Nødder skulde regnes som delvis Luksusfrugt. Det regner jeg heller ikke danske Nødder for, men de indførte Nødder ere som bekendt Luksusfrugt, det er Nødder, som ere langt dyrere end de danske, og som langt mere have Luksuskarakter. Det er disse Nødder, Tolden vedrører. — Paa Kakaofabrikater har det ærede Medlem for Saksjøbing heller ikke Ret i, at vi ere komne højere end det bestaaende. Vi ere netop komne ned til det bestaaende og have samtidig nedsat Beskyttelsen mere, end det ærede Medlem for Saksjøbing har fundet rigtigt at gøre, men det maa han nu forsvare for sin egen toldpolitiske Samvittighed, det kan i hvert Fald ikke tale til vor Ugunst. For Kaffe ere vi gaaede betydeligt længere ned end Folketinget i 1897, navnlig paa Kaffesurrogater. Kødekstrakt, som Folketinget i 1897 satte til 40 Øre, have vi toldfrit, Sukker er nedsat med 1 Øre pr. Pund, og saaledes kunne vi vedblive at anføre Eksempler baade af Forslaget og Ændringsforslagene paa, at der er foreslaaet lavere Toldsatser, end Folketinget stemte for i 1897. Saa er der ganske vist ogsaa Punkter, hvor de ere højere, navnlig for Farvevarer. Dem have vi nærmest betragtet som en finansiel Sats. Jeg havde selvfølgelig i høj Grad ønsket, at vi kunde have fulgt Toldkommissionens Mindretals Standpunkt om Toldfrihed, men man maa her, som altid, spørge: Ville vi bringe de nødvendige Ofre, ville vi lægge paa Kaffe, Petroleum, eller hvor skulle vi lægge det? Næsten overalt vil man nemlig møde stærkere Indvendinger end med Hensyn til Farvevarer.

Med Hensyn til Beskyttelsessatserne er der en gennemgaaende Nedgang i vore Forslag med 15—20 pCt., og i de Tilfælde, hvor Beskyttelsen er særlig stor i Forhold til Varens Værdi, for saadanne Varer som simpelt Papir, Bomuldstrikotage, simple Uldvarer, trykkede Varer, hvide Gardiner, Spande, Kulkasser m. m. af simpleste Art, ere Beskyttelsesnedsættelserne betydeligt større. Vil man regne Beskyttelsesnedsættelserne rigtigt ud, maa man ikke holde sig til den finansielle Oversigt, som jeg paaapegede i mit første Foredrag, men maa i adskillige Tilfælde mangedoble det Beløb. Jeg skal anføre et Eksempel derpaa. Man kunde nævne mangfoldige, men jeg